SADRŽAJ

ČLANCI

Karakteristike orguljskog opusa Anđelka Klobučara 6

Anton Peřina, manje poznati orguljar u kontekstu orguljarstva na području Kraljevine Jugoslavije tijekom 1930-ih i 1940-ih godina ... 15

Augustin Kažotić, biskup zagrebački „reformator“ liturgijskog pjevanja i Zagrebačkog obreda 28

Iščekivani i Dočekani: adventske i božićne popijevke u liturgijskoj i pučkoj tradiciji Župe Presvetoga Trojstva u Legradu 40

OSVRTI

Tehnička dokumentacija Jenkovih orgulja u katedrali sv. Jakova u Šibeniku 58

IZ GLAZBENOG ŽIVOTA CRKVE

Održana godišnja skupština Hrvatskog društva crkvenih glazbenika 68

Mozartov Requiem za šestu obljetnicu stradanja Anamarije Carević u potresu popunio Lisinski do zadnjeg mjesta 70

Izvještaj o održanom projektu u sklopu projekta *VoxArtis* 73

VoxArtis: Blagovijest 76

Susret zborovođa o gregorijanskom pjevanju: Dubrovnik je akustična teologija 77

Mysterium Paschale uz korizmene pučke molitvice iz Dubrovačkog primorja 80

Bach: osam lica harmonije boli 81

Posjet Visokoj školi za glazbu u Mainzu 82

Studijski posjet Metropolitanskoj knjižnici – Odjelu depozita Zagrebačke nadbiskupije 84

Koncert božićnih gregorijanskih napjeva, Varaždin 86

Koncert uskrsnih i marijanskih gregorijanskih napjeva, Zagreb 88

Duhovnik i skladatelj na razmeđu kultura: zbornik o don Kosti Selaku 89

Adventski koncert crkvenih zborova - zvonki znak nade u Jubilejskoj godini 90

UVODNIK

Drage čitateljice i čitatelji,

pred nama je novi broj *Svete Cecilije*, časopisa koji već desetljećima nastoji biti mjesto susreta crkvene glazbene baštine, znanstvenoga istraživanja, liturgijske prakse i suvremenoga glazbenog stvaralaštva. Upravo se ta povezanost prošlosti i sadašnjosti posebno jasno očituje i na stranicama ovoga broja. Baština koju smo primili nije tek predmet povijesnoga zanimanja. Ona živi onda kada je istražujemo, čuvamo, izvodimo, poučavamo i prenosimo novim naraštajima.

Prvi dio časopisa donosi četiri rada koji iz različitih perspektiva otvaraju važne teme hrvatske crkvene i orguljske glazbe.

Mario Perestegi u radu o orguljskom opusu Anđelka Klobučara razmatra jedno od najznačajnijih poglavlja hrvatske orguljske glazbe druge polovice 20. stoljeća. Smještajući Klobučara u razvojnu liniju koju su prije njega oblikovali Franjo Dugan st. i Franjo Lučić, autor pokazuje kako se hrvatska orguljska glazba postupno otvarala novim zvukovnim i skladateljskim mogućnostima. U Klobučarovu stvaralaštvu osobito se ističe njegov odnos prema boji orguljskog zvuka, registraciji i dinamičkom oblikovanju, kao i utjecaj francuske orguljske tradicije. Pred nama se tako ne otvara samo portret skladatelja nego i šira slika razvoja hrvatske orguljske estetike.